

“De dood” vermomd als “redder”

Eén van de meest venijnige vermommingen van de donkere kant is de manifestatievorm die we allen kennen als “de dood”. In de afgelopen duizenden jaren waren de ervaringen van het dagelijkse leven vaak zó verschrikkelijk, dat “de dood” soms als een welkome vriend werd gezien, waar je graag mee op reis wilde gaan naar een onbekende bestemming.

Wanneer ons evolutieproces goed verloopt dan wordt ieder van ons in het dagelijkse leven geconfronteerd met ervaringen die passen in het individuele lessenspakket. Dit is nagenoeg altijd het gevolg van dingen die in vorige levens niet goed zijn begrepen.

De confrontatie met deze lessen kan moeilijk zijn maar als ons evolutieproces goed functioneert, is er altijd een mogelijkheid om verder te komen met het leren van de lessen die op jouw programma staan.

Maar als ons evolutieproces *niet* goed functioneert, kun je in situaties verzeild raken waarin het dagelijkse leven volkomen zinloos is geworden. Wanneer de omstandigheden dan buitengewoon verschrikkelijk zijn, zoals dat in bijvoorbeeld onze donkere middeleeuwen vaak is geweest, dan kun je in de verleiding komen om “de dood” te beschouwen als een vriend, die je mee kan nemen naar de uitweg uit de moeilijkheden.

Een keuze om je vrijwillig over te geven aan “de dood” schijnt dan een te rechtvaardigen alternatief te zijn voor verder gaan in een uitzichtloze situatie met heel veel lijden.

Maar van boven af gezien is de situatie volkomen anders.

Het is lange tijd de donkere kant geweest, die er voor zorgde dat mensen in onmogelijke situaties terecht kwamen, waarin ze veel zouden lijden en weinig zouden leren. Velen van ons werden door buitengewoon oneerlijke blauwdrukken, als vanzelf naar het randje van “de dood” gedreven.

Diezelfde donkere kant die mensen in een buitengewoon oneerlijke setting plaatste, kwam dan vervolgens met een uitweg door je in zo’n hele kwetsbare situatie nader kennis te laten maken met “de dood” als mogelijke uitweg.

Met andere woorden, de donkere kant manoeuvreerde je eerst in een uitzichtloze situatie en presenteerde dan vervolgens een “redder” in de vorm van “de dood”.

Wanneer je je daar aan overgeeft, kom je directer in aanraking met de donkere kant, hoe akelig het ook is om dit onder ogen te zien.

Wanneer het natuurlijke pad wordt gevolgd, zal er vroeg of laat een keer een punt komen waarop het lichaam niet meer geschikt is om verder te kunnen met het dagelijkse leven. Je glijdt dan weg naar een andere fase van bestaan, die evengoed onderdeel is van ons evolutieproces.

Dit is een natuurlijke overgang, die onderdeel is van onze cycli van reïncarnatie, waarbij het volstrekt niet nodig is om je over te geven aan “de dood”. Dit is een misleidende en zuigende kracht, met een hele specifieke vermomming, die zich heeft gemengd in dit natuurlijke proces van overgaan naar een andere fase van bestaan waar de mensheid heel goed zonder kan.

*Dit artikel is bedoeld voor alle mensen die hun innerlijke weten willen volgen.
Het is kennis die aangeboden wordt aan alle lichtwerkers.*

*Door dit zorgvuldig met jouw hart te onderzoeken,
kom je sterker te staan in het leren samenwerken met jouw Ziel, jouw hogere Zelf.*